

Nr 421

Av herr Nilsson i Bästekille m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 10, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. förordningen den 24 maj 1957 (nr 209) om skatt på sprit och vin, m. m.

(Lika lydande med motion nr 354 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 10 föreslås bl. a. en särskild skatt på motorbränslen med fem öre per liter för bensin och brännolja och fyra öre per liter för gasol. Skatteintäkterna beräknas under budgetåret 1966/67 uppgå till ca 200 miljoner och under innevarande budgetår till ca 30 miljoner kronor. Finansministerns motivering för dessa nya skattehöjningar är det samhällsekonomiska och statsfinansiella läget.

Den tilltagande oron över den stigande kostnads- och prisnivån har under det senaste halvåret kommit till starka uttryck i flera sammanhang. Bensinskatten höjdes den 1 juli 1965 med fem öre och omsättningsskatten från samma tidpunkt med ca tre procent. Dessa skattehöjningar har varit en av de starkast bidragande orsakerna till de prishöjningar som därefter inträffat. De nu föreslagna skattehöjningarna kommer — särskilt i vad de avser höjningen av skatten på brännolja och gasol — att ha samma effekt. I den mån skattehöjningarna inte kan kompenseras genom rationalisering och effektivisering — och utrymmet härför torde vara begränsat — kommer de att slå igenom i höjda transportkostnader. De föreslagna skattehöjningarna kommer sålunda, om de bifalles av riksdagen, att övervältras på konsumenterna i form av höjda priser på varor och tjänster och därmed bygga under kraven på kompensation i en eller annan form. Det kan inte i det inflationsklimat som för närvarande råder och som visar tecken på att förvärras vara tillrådligt att driva upp kostnads- och prisnivån ytterligare. Man skall heller inte bortse från att de höjda skatterna kommer att medföra ökade utgifter för stat och kommun genom höjda ersättningar för tjänsteresor.

Från dessa utgångspunkter kan vi inte acceptera den föreslagna höjningen av skatten på brännolja och gasol. Den av finansministern föreslagna höjningen av bensinskatten med fem öre anser vi av samma skäl böra begränsas, förslagsvis till tre öre.

Kungl. Maj:ts förslag innebär vidare att de höjda "bilskatterna" inte längre skall vara föremål för specialdestination. Detta innebär ett avsteg från riksdagens tidigare uttalanden att inkomsterna av fordonsskatt och

skatt på motorbränslen skall användas till vägarna. Vi motsätter oss detta och föreslår att den höjning av bensinskatten som vi biträtt sker genom ändring i förordningen av den 15 december 1961 om brännoljeskatt.

Under återopandande av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte

dels avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 10 i vad den avser förslag till förordning om särskild skatt på motorbränslen;

dels genom ändring av förordningen av den 15 december 1961 om brännoljeskatt besluta en höjning av skatten på bensin med 3 öre; samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till de författningsändringar som erfordras härför.

Stockholm den 26 januari 1966

Jöns Nilsson
i Båstekille

B.-O. Thylén

Kurt Söderström